

PLUSQUAMPERFEKT

Označuje děj, který se udál před jiným dějem minulým.

Tvoří se stejně jako Perfektum, pomocné sloveso místo v přítomném čase ale stojí v Präteritu. Také postavení ve větě je stejné.

Ich hatte mich für das Seminar vorbereitet und war dann nicht mehr nervös.

FUTUR I.

Vyjádřuje děj budoucí, předpověď, domněnku, úmysl.

Tvoří se s pomocným, v Präsens konjugovaným *werden* + (přítomný) infinitiv

Podobně jako v ostatních složených časech se i v případě Futura I. v hlavní větě příčestí staví úplně na konec. Stejně tak platí, že setkají-li se ve větě dva infinitivy, stojí infinitiv slovesa způsobového za infinitivem významového.

Ich werde heute nicht z Hause sein. Er wird dich nicht anrufen können.

FUTUR II.

Obecně označuje děj budoucí, který skončí, až nastane jiný děj v budoucnosti, většinou se ale používá pro vyjádření nezaručeného děje či domněnky v minulosti.

Tvoří se s pomocným (v Präsens skloňovaným) *werden* + infinitiv minulý

Infinitiv minulý je příčestí minulé, za kterým následuje infinitiv pomocného slovesa *haben / sein*, podle pravidel, která platí pro používání pomocných sloves v Perfektu.

Ve větě hlavní se přísudek rozkládá stejně jako u ostatních složených časů, ve větě vedlejší se ale zpravidla nahrazuje Perfektem.

Er wird krank gewesen sein. = Nejspíš byl nemocný.

Sie werden sich geirrt haben. = Možná se zmýlili.

Wenn ich das Buch fertiggelesen habe, fange ich ein neues an. = Až budu mít (tuto) knihu přečtenou, začnu novou.

1/ utvořte tvary sloves v Präsens, Präteritu, Perfektu a Futuru II:

stehlen (1.os.Pl.), fangen (2.os.Sg.), laufen (3.os.Sg.), sehen (2.os.Sg.), nehmen (3.os.Pl.), halten (2.os.Sg.), lesen (3.os.Pl.), essen (2.os.Pl.), können (1.os.Sg.), bleiben (2.os.Pl.)

2/ doplňte tvary sloves v Präsens a Präteritu / Perfektu / Plusquamperfektu, pozor ale na slovosled (příčestí a předpony v Perfektu):

Dieses Jahr (verbringen = trávit) ich meinen Urlaub nicht im Ausland (=cizina), sondern

..... (bleiben) in Tschechien, in Südböhmen. Am 12. Juli (packen = balit) ich

meine Koffer, auch wenn ich nicht (wissen), ob ich doch nicht zu Hause bleibe. Ich

(nehmen) nur das Notwendigste (=nejnutnější) mit. Am nächsten Tag
(aufstehen) ich in

der Früh (=brzo ráno) und (rufen) ein Taxi, um zum Bahnhof zu kommen. Bevor ich aus dem

Haus (gehen), (kontrollieren) mein Gepäck, ob ich nichts

(vergessen). Das Taxi (warten) schon vor der Tür, als ich
(losgehen). Der

Taxifahrer (bringen) mich zum Bahnhof, (reichen = podat) mir mein Gepäck und ..

..... (wünschen) mir alles Gute. Die Fahrt mit dem Zug (verlaufen = probíhat) normal,

ich (lesen) Zeitung und (schauen) aus dem Fenster. Erst am Nachmittag

..... (erreichen) wir das Ziel der langen Fahrt (=jízda). Es (sein) ein wunderchöner

Sommertag, die Sonne (scheinen), Kinder (spielen) im Park, als ich das Hotel

..... (finden). Nachdem ich in meinem Zimmer das Gepäck (abstellen = odstavit,

odložit), (wollen) ich die Budweiser Brauerei (=pivovar) besuchen. Ich (müssen)

noch auf einen Freund warten (= čekat), der mich (abholen sollen = vyzvednout).

Wir (sich nicht sehen) lange, und (einander viel zu erzählen haben).

So (dauern = trvat) es lange, bis wir tatsächlich (=opravdu)
(losgehen).

Die Öffnungszeiten (otevírací hodiny) der Brauerei (sein) fast vorüber, als wir dort ...
.....

..... (ankommen). Wir (haben) Glück, als wir noch die allerletzte Führung
.....

(erwischen = chytit), denn sie (sein) sehr interessant – ich
(sein) noch

nie im Inneren (=uvnitř) einer Brauerei. Was wir dort (lernen),
(müssen)

wir gleich in Praxis anwenden (=použít), und so (machen) wir einen kleinen
Spaziergang in

der Altstadt, bis wir ein wunderbares Lokal (finden), das uns beiden sehr gut
.....

(gefallen).

3/ přetvořte následující věty, vyjadřující nějaký předpokládaný děj v minulosti za použití Futur II.:

Es ist möglich, dass er sich anders entschieden hat. (Je možné, že se rozhodl jinak.)

Wir haben es wahrscheinlich übersehen. (Nejspíše jsme to přehlédli.)

Hier ist es mit großer Wahrscheinlichkeit passiert. (Zde se to s velkou pravděpodobností stalo.)

Möglicherweise habt ihr es nicht gehört. (Nejspíš jste to neslyšeli.)